

robos y el 33% de insultos. Más grave todavía es a lo que se enfrentan las mujeres, porque un 20% ha sido víctima, han sido víctimas de agresiones sexuales. Por lo que se hace necesario facilitar su acceso a albergues y crear un verdadero programa de integración social. Sin embargo, pese a esta situación, solo hay 673 plazas para atenderlas, es decir, faltan cerca de 100 plazas en la ciudad para cubrir las necesidades del centro de personas sin techo realizado por el propio ayuntamiento. Es lamentable que no cubren ni el número mínimo de las personas censadas, y todavía más en estas circunstancias con el frente frío que acaba de llegar, que sin duda agravará esta situación.

Los asentamientos van en alza en Valencia. Solo hay que ver ejemplos como el de Fernando el Católico donde viven varias personas a la intemperie o el Velluters.

En Alicante, se les está dando protección social y ayudas económicas a través de la intervención de los servicios de la policía local. El 61% de las más de mil personas sin hogar atendidas en Alicante durante el 2021 lograron una inserción social, según los datos del informe aportado también por el propio ayuntamiento. Estos datos no son suficientes, pero sí son esperanzadores.

¿Qué ha hecho el gobierno del Botànic además de proclamarse asimismo como el más social de la historia?

Y, para finalizar, me gustaría saber si van a colaborar con las entidades municipales para garantizar alojamiento, manutención y, sobre todo, itinerarios individualizados, para hacer que estas personas se puedan integrar adecuadamente en los diferentes ámbitos de la sociedad, en la Comunidad Valenciana.

Gracias, presidente. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I ara, en el poquet temps que queda, intentarà la vicepresidenta donar resposta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Senyoria, mire, vosté també ha plantejat debats que probablement haja de tindre en altres consistoris, en este cas, en el de València o en el d'Alacant. Però quan em pregunta vosté si anem a col·laborar amb entitats municipals, vosté que és de Ciudadanos i que me parla d'Alacant, entendrà que jo m'he quedat perplexa, perplexa, quan vostés han aprovat una ordenança en la qual diu: «Los pobres en Alicante sobran y molestan». (Aplaudiments) Senyoria. Sí, sí, sí. O siga, jo estic farta d'anar a reunir-me amb entitats a Alacant (veus) que directament me posen de manifest que és impossible parlar amb l'Ajuntament d'Alacant, governat per Ciudadanos, per a poder atendre a estes persones, i que estan les entitats col·lapsades i ens demanen ajuda, i se l'estem prestant, obviament. Però quan vosté me demana a mi

col·laboració amb les entitats locals, jo li demanaria a vosté que me fera el favor de poder parlar en el seu grup municipal en Alacant perquè tinga eixa mateixa ma estesa.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuarem amb la següent pregunta que formula l'il·lustre diputat José María Llanos. Serà substancialada per la il·lustre diputada Míriam Turiel, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidente.

Vicepresidenta, desde Vox le preguntamos: ¿a qué se debe el continuo retraso de la Generalitat Valenciana para efectuar el ansiado pago de 37 millones de euros que lleva esperando y reclamando las residencias de la tercera edad de la Comunidad Valenciana?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Mire, el deute al qual vosté es referix, que no és tal, és menor, prou menor, són 25,5 milions d'euros, no 37, respon a la caducitat dels contractes, tant de posada a la disposició de places públiques en residències privades com de gestions integrals que començarem a adjudicar a finals de l'any passat.

Per tant, li recomane que s'informe millor.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Acabarem d'escutar la concreció de la pregunta per part de la il·lustre diputada Míriam Turiel.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidente.

Vicepresidenta, la atención a nuestros mayores es y debe ser una de las primeras preocupaciones de un gobierno sano, de un gobierno que quiere proteger de verdad a las personas más necesitadas, por tres motivos: porque se lo merecen, porque se lo han ganado y porque son una población especialmente vulnerable. Todo lo que somos y todo lo que podamos conseguir en esta vida se lo debemos a ellos, que han trabajado y cotizado toda su vida para nuestro desarrollo colectivo y personal, y también para obtener unas garantías de supervivencia digna. Nuestra obligación es corresponder a ese esfuerzo, porque una sociedad que no respeta y que no cuida a sus mayores es una sociedad injusta, irresponsable y fracasada.

En la Comunidad Valenciana nuestros mayores no están bien atendidos, faltan plazas residenciales, falta asistencia, faltan recursos y falta dedicación, unas veces por total ausencia y otras por grandes deficiencias y retrasos. A los centros residenciales se les pie todo, que cumpla con las exigencias normativas, que adelanten pagos sin saber cuándo van a cobrar, que incrementen gastos en la pandemia, y ya veremos si se les compensa.

El coste de los contratos vencidos por la mala gestión del gobierno valenciano es de varias decenas de millones de euros que son desconocidos por la opacidad de su conseilleria. Porque no nos dice cuántos contratos han vencido y desde cuándo, provocando, además de expedientes de enriquecimiento injusto, el coste de los intereses de demora.

En octubre, el presidente de Aerte ya les decía que el importe de la deuda acumulada por el concurso de 3.300 plazas concertadas ascendía a 37 millones, a lo que habría que sumar otros 13 millones correspondientes a las gestiones integrales, lo que sitúa la deuda cerca de 50 millones. Los mismos impagos en residencias privadas de mayores y empresas gestoras están ocasionando grandes problemas a entidades que atienden a estas personas, y esto era en octubre. Ahora siguen los retrasos, los impagos, la falta de plazas y las carencias estructurales. A fecha de hoy las residencias siguen a la espera de los pagos de su conselleria, las mensualidades de noviembre, diciembre y en unos días estará pendiente de enero. ¿Sabe lo que supone eso? Asfixia financiera.

Y ustedes están centrados en otras cosas, en la propaganda, en sus luchas de poder y en justificar la pésima gestión del tripartito. Su Consell aún no ha regulado la tipología de funcionamiento de los centros, servicios y programas sociales, pero amenaza con hacerlo con unos requisitos imposibles de cumplir. Solo en la provincia de Valencia, contemplando la construcción de 15 residencias propuestas en el plan Convivint, si se aplicara la ratio prevista en el proyecto del decreto ley del Consell y atiendo las recomendaciones de la OMS sobre el índice de cobertura de 5 plazas por cada 100 personas de 65 años o más, en el año 2027 nos encontraremos con que, si hoy el déficit de plazas es de 8.912, dentro de cuatro años será, sin aplicación de las restricciones ya autorizadas, 11.537, y aplicando las restricciones del índice de cobertura el déficit de plazas será de 19.638, nada menos.

Sinceramente, esto asusta. Porque si hoy hay abandono, retrasos, impagos, carencias de plazas y deficiencias, no queremos ni imaginarnos qué sería de nuestros mayores si ustedes siguieran gobernando. Por suerte para nuestros mayores no será así. Su pésima gestión ha acabado con la paciencia de los valencianos.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Correspon a la vicepresidenta del Consell contestar a les qüestions formulades.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Senyoria, mire, jo crec que li vaig contestar ja, si no recorde mal, al senyor Llanos, quan em va fer una pregunta abans d'acabar l'any sobre el tema dels rescabalaments. Li vaig anunciar que havíem fet un pla de xoc i, efectivament, deixarem pagat tot el que jo vaig dir en esta tribuna que anàvem a pagar. Efectivament, com diu vosté, per exemple, en el deute a majors corresponen a factures d'este últim quadrimestre, val?, i en els contractes de posada en marxa, a disposició de les 7.100 places que es van formalitzar a finals de novembre, entre el dia 20 i el dia 21, les factures de setembre a novembre es trobaven en rescabalament. Les 17 de desembre ja es pagaran en el mes de març, però això també té un sentit, i és que ja mos agradarà poder pagar-les abans, però el pressupost s'obri quan s'obri, no s'obri l'1 de gener, senyora Turiel. I, per tant, de les gestions integrals, que vosté també comentava, el 5 de desembre de 2022 es van remetre els plecs a contractació dels 19 centres que es troben a hores d'ara en rescabalaments o pends de vencer. En adjudicar-se també estaran en el marc del nou contracte i es gestionaran al dia.

Vosté podrà dir: i per què s'han retardat tant? Per açò. Este és l'acord a què arribarem la patronal, que vosté ha comentat i ha esmentat abans, que arribaren els sindicats i que va arribar la meua conselleria per a poder fer una equiparació, una homologació salarial de les persones que treballen en estos centres. Què vol dir això? Que ens vam esperar a poder tindre signat este acord per a poder tramitar eixos contractes. Nous contractes per què? Perquè els nous contractes tinguin ja incloses estes noves condicions laborals. Això ens ha retardat? Sí. Però crec que vosté no li podrà dir a estos treballadors i treballadores que preferia que no tingueren actualitzat el seu sou d'aquí al 2026 d'acord al que es cobra en la resta de la conselleria per eixe mateix càrrec, val?, i que, per tant, crec que valia la pena esperar dos mesets per a poder tindre això en marxa.

Però, mire, en les places residencials de finançament públic per a persones majors, de les 10.485 places en 2015, ara estem en 13.426 en este 2022, un 28% d'increment;

augmentant també les places finançades mitjançant les prestacions vinculades al servei, de 1.906 a 6.565, és a dir, tres vegades i mitja més.

En ajuda a domicili la mitjana d'Espanya és un 5 del total de les persones majors que la reben. En la Comunitat Valenciana un 2. En 2015, 2.308 persones ateses. En 2022 n'eren 10.432. És a dir, 4,5 vegades més. A més, les persones cuidadores no professionals cobertes per a les prestacions de la dependència han passat de 20.965, en 2015, a les 75.685 en 2022, 3,5 vegades més.

En 2015 hi havia en els centres de dia de finançament públic 1.370 places i en 2022 n'havien 2.622, quasi el doble.

Jo sé que a vostés els molesta que els diguen estos xifres i que els pareix que jo vinc a vanagloriar-me de la gestió que hem fet del Botànic, però és que són xifres reals, són xifres de millora respecte al que hi havia en 2015. I això no es pot negar. Que falten moltes més places? Clar que sí. Però és que el que estem fent és: en primer lloc, ordenant el sistema; en segon lloc, el que estem fent és posar a disposició d'este sistema el pressupost que calga, d'on hem passat de poc més de huit-cents seixanta milions d'euros a vora els dos mil cinc-cents en este últim pressupost. Això, senyoria, és posar ordre a un sistema pervers que portava molts anys sense poder posar places a disposició de la ciutadania i, sobretot, és dignificar els serveis socials d'este xicotet país.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Avancem amb la següent pregunta, la número 1.292, que formula l'il·lustre diputat Alfredo Castelló, en nom del Grup Parlamentari Popular, al vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidente.

Ya ha escuchado usted, *conseller*, en la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas ocho años después están ordenando el sistema. Sería hora de que usted se pusiera también manos a la obra, por lo menos ordene en el sistema un poquito, ya que viviendas no se ven por ningún lado, a ver si ordenamos el sistema.

Hicieron un esfuerzo con el decreto de tanteo y retracto, aquello iba a ser una revolución, aquello generó expectativas, generó mucho revuelo, fue mucha propaganda y fue mucho intervencionismo, fue muy botánico, *conseller*.

Pero, de nuevo, esa montaña del Botànic parió un ratón que no ha servido para casi nada. Han hecho ustedes casi diez modificaciones de aquel decreto de tanteo y retracto a través de las leyes de acompañamiento, lo cual demuestra

que, una vez más, se les da fantásticamente bien hacer chapuzas. Despues resulta que nos enteramos de que todos los años ustedes renuncian a miles de opciones de tanteo y retracto, entre 6.000 y 7.000 me han contestado a mí en solicitudes de documentación.

Es un decreto que, a pesar de lo que se puede leer hoy en la prensa, ustedes hacen algo así como el 5% a través de ese decreto de tanteo y retracto, y el resto se podía haber hecho con la legislación anterior. Pero, como le digo, en los publirreportajes esto no lo cuentan, no cuentan que en la anterior legislación se podía haber hecho el 95% y que esto ha sido un bluf, otro bluf más de su *conselleria*.

Tampoco cuentan, por ejemplo, en los publirreportajes que se publican hoy, que ustedes han dejado de invertir en tres años 56 millones de euros para la compra de vivienda. Tampoco lo cuenta, *conseller*.

¿Le parece, por lo tanto, un éxito todo esto que están haciendo ustedes, después de haber dejado de gastar 56 millones de euros para comprar vivienda, sea por el método que sea, o por el «a dedo», como utiliza usted habitualmente, o por el tanteo y retracto que se podía hacer con la legislación anterior? ¿Le parece un éxito, *conseller*?

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el vicepresident i conseller de Vivenda, Héctor Illueca.

El vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gracias.

Senyor Castelló, bon dia.

És un plaer tornar a aquesta seu a respondre les seues preguntes orals, i més quan, ho he de reconèixer, són tan oportunes.

Vosté em pregunta com valore el desenvolupament del Decret llei de tanteig i retracte i els efectes que ha tingut. I jo li confirme que el tanteig i retracte és una eina ben eficaç per l'ampliació del parc públic d'habitatges, i per això la valore molt positivament. I, li dic més, si vosté treballara per protegir el dret a l'habitatge, inclús des de les discrepàncies també ho faria, perquè, per molt que vosté insistísca, aquesta eina ha demostrat ser eficient per l'ampliació del parc públic d'habitatges. I li ho demostraré amb dades.

Des que vam aprovar el decret llei, hem adquirit 818 habitatges d'un total de 1.262 cases comprades, és a dir, el 64,8% dels habitatges que hem incorporat al parc públic ha sigut gràcies al tanteig i retracte, per un import mitjà de 56.645 euros enfront dels 60.290 de mitjana en els casos